

## **Kiemelt figyelmet igénylő gyermekek az óvodai nevelésben – fókuszban a jászsági kistérség**

*Children who needs special attention in kindergarden – focusing on Jászság micro-region*

Szerző: **László Kinga**, Eszterházy Károly Egyetem Jászberényi Campus, Óvodapedagógus szak, III. évfolyam, Levelező tagozat

Témavezető: **Kisné dr. Bernhardt Renáta**, Adjunktus, Eszterházy Károly Egyetem Jászberényi Campus, Nevelés- és Műveléstudományi Intézet, Gyermeknevelési Tanszék

---

Napjainkban az óvodapedagógusokra egyre több feladat hárul. A hátrányosabb helyzetű településeken nagy számban vannak jelen a különleges bánásmódot igénylő gyermekek. Ezáltal egyre nagyobb előtérbe kerül az integráció, melynek megvalósítása kihívás a pedagógusok számára. „Az integrált nevelés általános értelemben azt a célt tűzi ki, hogy minden gyermek –függetlenül attól, hogy valamely sérülés vagy egyéb ok következtében fejlődése akadályozott –megkülönböztetés és elkülönítés nélkül vehessen részt az intézményes nevelésben.” (Mesterházy, 2000:59)

Témaválasztásom azért esett az integráció vizsgálatára a Jászfelsőszentgyörgyi Óvodában, mivel nagy számban vannak jelen a különleges bánásmódot igénylő gyermekek, illetve 61 fős gyermeklétszámhoz mérten 49% hátrányos helyzetű gyermek van óvodánkban. Intézményünkre jellemző sajátosság, hogy a gyermekek 97%-ban roma kisebbséghez tartozó családból származnak. Ezek a gyermekek szociálisan hátrányos környezetből érkeznek, kiknek az első szocializációs színtér az óvoda.

Vizsgálatom során cél volt, hogy képet kapjak a Jászfelsőszentgyörgyi Óvodában és a jászsági kistérség óvodáiban sikeresen megvalósuló integrációról, annak nehézségeiről és szépségeiről. Pedagógusaink örömmel és kihívásnak tekintik munkájukat, még is egyre nagyobb probléma, hogy a szülők a nevelés feladatait teljes mértékben az óvodára hárítják, nincsenek tisztába szülői kötelességeikkel, nincs felelősségtudatuk, hiszen legtöbbjük 20 év körüli fiatal. Dolgozatom célja az volt, hogy bemutassam a jelenlegi integrációs helyzetet, a különleges bánásmódot igénylő gyermekek körében, a Jászfelsőszentgyörgyhöz gazdaságilag- és lakossági összetételben közel azonos jászsági települések nevelési intézményeiben.

A kutatásaim során kvantitatív és kvalitatív módszereket alkalmaztam. Kvantitatív módszerként egy kérdőívet állítottam össze, melyben a pedagógusok integrációval kapcsolatos véleményeit elemeztem. Vizsgálatom során 9 (46 kitöltött kérdőív) jászsági óvodai intézményt választottam, melynek intézményvezetői, óvodapedagógusai, gyógypedagógusai és pedagógiai asszisztensei segítették munkámat. Kiemelt fontosságúnak tartom a megfelelő szakmai segítséget amit az intézmény biztosít, a megkérdezett pedagógusok 80,4%-a szerint biztosítva vannak, 19,6%-a szerint pedig nincsenek biztosítva a továbbképzések. Emellett elengedhetetlen, hogy a pedagógusok elfogadják az integrációt. A kérdőívben 93,5% ért egyet az integrációval, míg 6,5% nem ért egyet.

Kvalitatív kutatási forma a félig strukturált interjú volt, melyet 6 fő intézményvezetővel és óvodapedagógussal készítettem, akik közül egy fő 30 éve, öt fő pedig több mint 30 éve dolgozik a pályán, tehát átfogó képpel rendelkeznek az integráció adta helyzetről. Az empirikus kutatási adatok tükrében számos javaslat megfogalmazható a jászfelsőszentgyörgyi és jászsági óvodák intézményeiben történő integrációs folyamat kapcsán, a minél hatékonyabb óvodai nevelés érdekében.